

Stordrift. For at sikre, at dette Hensyn tages, stiller Mindretallet Ændringsforslag Nr. 1.

Mindretallet kan endvidere tiltræde Bestemmelsen om, at der for Statens Midler indkøbes Jord til Udstykning, naar dette kan ske til rimelig Pris. Ved rimelig Pris forstaaer Mindretallet den Pris, hvortil Staten umiddelbart efter Købet igen bortsælger Jorden til Udstykning (jfr. Ændringsforslag Nr. 6). Mindretallet mener, at det ikke er usandsynligt, at der under de nuværende og kommende Driftsforhold for Landbruget ved Udstykningsforeningernes sagkyndige Medvirkning kan købes Jord til Udstykning fra større Gaarde paa ovennævnte Købevilkkaar. Kun hvis den Betingelse for Jordkøb ved Statsmidler fastholdes, undgaas en kunstig Stigning i Jordpriserne ved dette Køb.

Til Køb af Jord efter disse Regler foreslaar Mindretallet at bemyndige Landbrugsministeren til at anvende et Beløb paa indtil 10 Mill. Kr. i de første 2 Aar, idet Mindretallet mener, at man med bedre Virkning kan anvende Halvdelen af de til Anvendelse i Henhold til Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917 foreslaaede 14 Mill. Kr. udover det ifølge nævnte Lov tidligere anvendte Beløb paa 5 Mill. Kr. aarlig, medens de til Byggelaan nødvendige Midler skaffes af Jordfonden og Statskassen. Hvis de før nævnte 7 Mill. Kr. anvendes, vil dette antagelig kræve et Beløb til Byggelaan paa ca. 14 Mill. Kr.

I Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 foreslaas Anvendelse af dette Beløb, medens der i Ændringsforslag Nr. 3 gives Staten Forkøbsret paa større Ejendomme, som sættes til Tvangsauktion. I Ændringsforslagene Nr. 4 og 6 foreslaas Regler for Ekspropriation af Jord til Udstykning og Erstatning for denne, hvis det viser sig umuligt at købe tilstrækkelig Jord i det frie Marked til rimelig Pris. Mindretallet maa hævde Nødvendigheden af Ekspropriationsret som foreslaaet for Staten, for at en rimelig Udstykning ikke skal hemmes, hvis alle Forsøg paa at købe

Jord i det frie Marked til rimelig Pris mislykkes.

Mindretallet har ikke kunnet tiltræde det i Udvalget stillede Forslag om et Driftslaan til Nybyggere, som har faaet og faar Landbrug i Henhold til Lov Nr. 537 og 557 af 4. Oktober 1919. I Erkendelse af, at det er ønskeligt og nødvendigt, at der for alle stræbsomme, men mindre bemidlede Nybegyndere i Landbruget med Statens Støtte skabes Betingelser for en Driftskredit til Undgaaelse af Auktions- og Vekselkredit, henstiller Mindretallet, at denne Sag snarest muligt løses ved et særligt Lovforslag, hvori Regler for Udlaan, Renteydelse og Amortisation kan angives paa en for Staten og Landbruget betryggende Maade.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Bording, Jacob Christensen, Niels Frederiksen, H. C. Hansen, Hauge, Olufson og Hans Rasmussen):

Til § 1.

1) I 3die Linie efter „1919“ indføjes: „dog kun, naar der ikke viser sig at være tilstrækkelig Efterspørgsel efter Jorden til Udstykning fra Egnens Beboere.“

Til § 2.

2) Paragraffen affattes saaledes:
„Der vil til Erhvervelse af Jord i Finanssaarene 1921—22 og 1922—23 kunne anvendes et Beløb af indtil 10 000 000 Kr. udover det Beløb, der indkommer ved Salg i Medfør af denne Lovs § 1, naar Jorden ved Køb kan erhverves til rimelig Pris. Den erhvervede Jord udstykkes paa de for Bortsalg af Jord i offentligt Eje fastsatte Vilkaar.“

Ny Paragraf.

3) Efter § 2 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„Naar en Landejendom med en Jordværdiansættelse af over 75 000 Kr. og med et Tilliggende af mere end 150 Tdr. Land søges sat til Tvangsauktion, skal vedkom-